

Schriftlezing: Titus 1:1-4 en Titus 2

Tekst: Titus 2:11-14

Ps. 99:1,2,3

Gez. 52:1,2

Lb. 169:1-6

Gez. 179^a

Ps. 149:1,2,3

Gehouden te: Baflo, 25-12-11 (14.30 u.)

Thema: Christus' hoog bezoek stempelt ons leven nu

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

1. Jaartelling

Jezus is geboren ongeveer in het jaar 6 voor Christus. Ra ra, hoe kan dat?

Dat heeft te maken met onze christelijke jaartelling. Die dateert in grote lijnen uit het jaar 525 na Christus. Toen publiceerde de monnik Dionysius Exiguus deze jaartelling. Hij wilde beginnen bij de geboorte van Christus. Maar hij heeft zich bij zijn berekeningen een jaar of zes vergist.

Vergelijking met andere jaartellingen, o.a. de Romeinse, heeft dat duidelijk gemaakt. Hoe het precies zit weet ik ook niet exact. Het is ingewikkelder dan ik in een paar regels kan vertellen.

Maar in ieder geval: onze Heer Jezus Christus is niet van het jaar nul.

Toch is onze christelijke jaartelling is zo gek nog niet. Ook al heeft men zich een jaar of vijf, zes vergist met het jaar van de geboorte van Christus. Het uitgangspunt van onze monnik is begrijpelijk: Opnieuw beginnen te tellen bij de geboorte van onze Heer Jezus.

Met de verschijning van Gods Zoon in onze wereld breekt inderdaad een nieuwe tijd aan, een nieuwe eeuw, een nieuwe wereld. De komst van de Heer Jezus Christus op aarde is een zodanig ingrijpende gebeurtenis, dat het een nieuw begin van het tellen van de jaren rechtvaardigt. Zeker achteraf gezien.

De geboorte van de Heer Jezus Christus drukt op deze manier een stevig stempel op de christelijke jaartelling. Niet tot ieders genoegen overigens. Een tijdje geleden leefde bij de BBC de gedachte om de uitdrukkingen 'voor Christus' en 'na Christus' niet meer te gebruiken. En alleen te spreken over 'voor onze jaartelling'. 'Dwaze politieke correctheid' werd dat genoemd door critici. ¹ Moet de naam van Christus hier ook al verdwijnen?

Overigens, onze jaartelling is niet de enige in de wereld. Want de Joden tellen vanaf de schepping. De moslims vanaf de profeet Mohammed, zeshonderd zoveel na Christus. En in China hebben ze nog weer een andere telling.

¹ ND van 26-09-2011

Waarom een nieuwe wereldtijd of een nieuwe telling bij de verschijning van Gods Zoon in de wereld?

Wel, zijn verschijning op aarde betekent hoog bezoek aan de mensen. Het hoog bezoek van God zelf in Christus. Het hoog bezoek van de grote God en Heiland Christus Jezus, hoe nederig zijn komst ook was.

2. Ingrijpende gebeurtenis

Hoog bezoek maakt altijd grote indruk op de mensen. De mensen herinneren zich het later nog en gaan tellen. En ze koppelen gebeurtenissen uit hun leven daaraan vast.

"O ja," zeggen ze bijvoorbeeld, "het gebeurde een jaar of vier na het bezoek van de koningin. Ik herinner me het goed, want toen de koningin bij ons was, toen gebeurde er dit of dat." Je trouwdag, de geboorte van je eerste kind, het sterven van je moeder of nog een andere ingrijpende gebeurtenis in je leven.

In Paulus' dagen was de komst van de keizer van Rome een dergelijke happening, die alles in het land of de stad op de kop zette. Zulk hoog bezoek veranderde het leven van de mensen. De hele stad ging op de schop. Kosten nog moeite werden gespaard om alles pico-bello in orde te krijgen. Om de keizer een ontvangst te geven, zijne majesteit waardig.

Men was zeer vereerd, wanneer de keizer verscheen. De Verhevene, de Goddelijke Caesar. Niet voor niets wordt hij Augustus genoemd, de Verhevene. Men liet dan bijvoorbeeld nieuwe munten slaan bij die gelegenheid.

Hoog bezoek. De mensen in Paulus' tijd keken er naar uit. En als het bezoek voorbij was, keek men er verlekkerd op terug. Men kon er nog jaren op teren. En men had er profijt van. Want de stad was opgeknapt en vernieuwd en het leven veranderd.

Wat betekent dan wel niet het hoog bezoek van niemand minder dan de grote God en Redder Christus Jezus? Ofwel de verschijning van de genade van God.

Daar schrijft Paulus namelijk eerst over in ons tekstgedeelte. Noem het maar het eerste hoog bezoek van Christus. Hij koppelt het leven van de christenen aan de geboorte van Jezus Christus. Op het moment dat Paulus schrijft is dat ook al weer een halve eeuw of meer geleden.

"Gods genade is openbaar geworden tot redding van alle mensen." (vs. 11)

Paulus spreekt hier ongetwijfeld over de komst van Christus in de wereld. De geboorte van de Heer Jezus met in het verlengde heel zijn optreden tot en met zijn dood aan het kruis en zijn opstanding.

In Christus verscheen Gods genade op het toneel van Gods volk en van heel de wereld. Met Hem onthulde God zelf het evangelie van de genade. Je mag, denk ik, wel zeggen: Christus Jezus is Gods genade voor ons in levende lijve. Gods grote geschenk, zijn goede gunst voor zijn volk, voor ieder die Hij verkiest om bij zijn volk te horen.

God heeft gedacht aan zijn genade. Hij heeft aan die genade gestalte gegeven in zijn Zoon, onze Heer Jezus Christus. Hij heeft Hem naar de aarde gestuurd, Hem geboren laten worden uit het meisje Maria.

Deze verschijning van Gods genade brengt de mensen hulp, heil, redding. Want Christus is de grote Redder.

Weer kunnen we dat even spiegelen aan wat de mensen in Paulus' dagen zagen van de keizer van Rome. Als hij kwam, werd hij vereerd als god en redder. Hij werd bij voorbeeld geacht amnestie te verlenen aan gevangenen. Hij schold vaak grootmoedig schulden kwijt aan een stad of een samenleving. En de mensen smeekten hem om hulp en genade.

De keizer was de bringer van heil. Zijn komst betekende groot en goed nieuws voor stad en land. Daarom was men er tuk op dat de keizer kwam. Want in hem kwamen de goden. Hij vertegenwoordigde de goden, zo meende men.

Maar Christus is de echte Redder, de grote God en Heiland. Hij verleent echt gratie aan mensen zonder onderscheid. Hij bevrijdt mensen uit hun gevangenis. Hij scheldt werkelijk schulden kwijt, omdat Hij er zelf voor betaald heeft met zijn bloed. Hulp en redding verleent Hij op een goddelijke manier.

Christus maakt daarbij geen onderscheid tussen mensen. *"Gods genade is openbaar geworden tot redding van alle mensen,"* zegt Paulus.

Bij keizers en koningen is het nog wel eens zo, dat hun heil en welvaart alleen ten goede komen aan een elite, aan de mensen in hun omgeving. Of aan hen die het beste met de stroopkwast of de strijkstok kunnen omgaan. Heil, redding, welvaart in de vorm van vriendjespolitiek.

Dat is bij de verschijning van Gods genade in Christus niet zo. Hij brengt heil aan alle mensen, zegt Paulus. En dan bedoelt hij heel concreet alle mensen die hij in dit hoofdstuk heeft genoemd. Oude mensen en jonge mensen; mannen en vrouwen, oud en jong; slaven en meesters. Gods genade discrimineert niet naar geslacht, geaardheid, ras, leeftijd of status. Het is bestemd voor alle mensen.

Paulus schreef dat ook al in Galaten 3. "U bent allen zonen van God," schrijft hij, "door het geloof in Christus Jezus. U hebt allen Christus aangetrokken als uw nieuwe kleren." En hij vervolgt:

"Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen – u bent allen één in Christus Jezus." (Galaten 3:28)

Genade en heil voor alle mensen, voor heel de wereld. Christus wil ook dat de wereld dat van Hem verwacht en dat heil van Hem vraagt, bedelt om redding. Want we moeten weten in wat voor grote en doffe ellende wij onszelf en heel de wereld gestort hebben. We moeten dat erkennen, beseffen dat we het niet redden met al onze inspanningen. Dat het een grote puinhoop is en blijft zonder God en zonder Christus. Een beestenbende in één woord.

Dat verandert alleen door Christus. Gods genade geneest. Daartoe laat God zijn genade ook in de wereld verschijnen en brengt Hijzelf hoog bezoek aan zijn volk en aan zijn wereld.

Dat hoog bezoek gaat het leven stempelen. Dat kan niet anders. Het leven van de christenen wordt eraan gekoppeld. En onze tijd wordt naar Christus genoemd.

3. Genade geneest

Paulus maakt dat heel concreet voor Titus en de gemeenten op Kreta. De Kretenzers waren echt een zootje ongeregeld. Een zeer ongebonden soort mensen. Eén van hun eigen dichters heeft dat ruiterlijk toegegeven, zegt Paulus.

"Kretenzers zijn onverbeterlijke leugenaars, gemene beesten, vadsige vreters." (Titus 1:12)

De samenleving op Kreta was een beestenbende, in één woord. En de christenen op dat eiland zijn die ongebonden mentaliteit niet zomaar kwijt. Als je niet opgevoed bent tot een ordelijk en welgemanierd leven gaat er echt heel wat veranderen, wanneer je tot geloof in Christus komt. En dat moet ook.

Daarom heeft Paulus Titus naar Kreta achtergelaten met de bedoeling dat hij de resterende zaken zou regelen volgens de richtlijnen van Paulus.

Titus moet op Kreta vooral de gezonde leer blijven prediken. Het evangelie van de genade van God. Want daardoor kan en zal het leven van de gemeente veranderen en verbeteren. Genade geneest, ook het leven van mensen uit een beestenbende. Genade herstelt het leven.

"Gods genade is openbaar geworden tot redding van alle mensen. Ze leert ons dat we goddeloze en wereldse begeerten moeten afwijzen en bezonnen, rechtvaardig en vroom in deze wereld moeten leven." (vs. 11,12)

Men was op Kreta niet opgevoed. Maar Gods genade wil de mensen opvoeden tot een bezonnen, rechtvaardig en vroom leven.

Bezonnen, dat is een leven, waar je goed over nadenkt. Je houdt de goede maat van Gods wet. Je houdt jezelf aan de teugel van Gods genade en gaat niet meer in zee met goddeloosheid en wereldse begeerten. Die worden afgezworen.

Rechtvaardig, dat betekent dat je recht staat tegenover je naasten. Dat de onderlinge verhoudingen tussen mensen veranderen. Mensen doen elkaar recht, in de kerk en in de samenleving.

Vroom, dat wil zeggen: het is goed tussen God en jou. Er komt een gezonde verhouding tussen God en mensen. Genade geneest aan alle kanten. Leven wordt heil en heilig leven met de Heer en met de naasten.

Dat bedoelt de verschijning van Gods genade ook. Daarvoor dient het hoog bezoek van God in Christus Jezus.

Het evangelie van Christus' komst in de wereld heeft grote pedagogische waarde.

Want het wil ons opvoeden tot christelijk leven in de wereld en de eeuw van nu.

Gods genade is verschenen in Christus en het zet voorgoed een stempel op de wereld. Op ons leven vooral.

Paulus schrijft in 2 Kor. 6:1,2:

"Als Gods medewerkers sporen wij u dan ook aan: laat de goedheid die hij u bewijst niet tevergeefs zijn. God zegt: 'Wanneer de tijd daarvoor gekomen is, luister ik naar je, op de dag van de redding help ik je.' Nu is de tijd daarvoor gekomen, nu is de dag van de redding."

Christus is op aarde geweest. Hij bracht ons hoog bezoek. Wij houden zijn hoog bezoek in gedachten. Ook na het Kerstfeest. Want het stempelt ons leven nu.

4. Spannende dagen

Na de kerstdagen blijft het voor de kerk adventstijd, kun je zeggen. Christelijk leven is altijd leven in de verwachting van de komst van de Heer Jezus. We leven in een spannende tijd. En we gaan spannende dagen tegemoet.

De spanning is voelbaar van de tweede komst van de Heer. Misschien wel in het komende jaar van onze Heer 2012. Onmogelijk is dat niet. Maar we kunnen dat absoluut niet berekenen. Christus komt niet op de tijd die mensen menen te kunnen vaststellen, volgens allerlei ingewikkelde telsystemen. En dan hebben we het nog niet eens over de misrekening die men in de Middeleeuwen maakte bij het vaststellen van de christelijke jaartelling.

Maar dat Christus ooit komt, dat is wel zeker. Zo zeker als één plus één twee is. Want Hij heeft dat zelf beloofd en aangekondigd. Christus' geboorte is hoog bezoek nummer 1. En die verschijning betekent een belofte van compleet herstel, van complete redding voor het volk van God en voor Gods wereld.

Christus Jezus is direct bij zijn komst bezig gegaan om zijn volk te redden van hun zonden. Hij heeft genezing en heil al gestalte gegeven in de verkondiging van het evangelie en in alle wonderen van genezing en opstanding, die Hij heeft gedaan tijdens zijn leven op aarde.

Daarmee liet Hij aan zijn leerlingen en aan heel zijn volk zien: "Zo zal het worden in het Koninkrijk van God. Complete redding. Volledig hersteld leven voor heel mijn volk. Een nieuwe aarde en een nieuwe hemel. Een rijk van vrede en gerechtigheid, waar Ik zelf Koning ben op Davids troon. Ik, de Vredevorst."

Met het brengen van dat heil is Christus begonnen tijdens zijn eerste bezoek op aarde. En Hij is bezig om het verder te brengen en te voltooien. Dat kan Hij beter in de hemel dan op de aarde. Daarom is Hij weer vertrokken naar de hemel, veertig dagen na zijn opstanding uit de doden.

Bij die gelegenheid gaf Christus zijn leerlingen de verzekering, dat Hij terug zou komen, op dezelfde manier als zij Hem naar de hemel hebben zien varen.

Adventsbelofte na Kerst, Pasen en Hemelvaart.

Christus heeft zijn tweede hoog bezoek aangekondigd. Dus moeten alles en iedereen in actie komen om zijn komst voor te bereiden en te verwachten. Hoe zal ik u ontvangen, hoe wilt Gij zijn ontmoet? Dat blijven actuele vragen ook na het kerstfeest.

Zo hoort het en zo gaat het als er hoog bezoek komt. Het hele land, de hele stad krijgt een grote beurt, want de keizer komt. Zo was het in de dagen van Paulus. Alles moet er perfect uitzien. Hoog bezoek werpt altijd zijn schaduwen vooruit.

Zo is het ook bij het tweede hoog bezoek van Christus, zijn laatste komst op aarde. Dat zal een glorieuze verschijning zijn. Heel anders dan zijn komst in nederigheid bij zijn geboorte. Als God het toen niet had verteld bij monde van de engelen, dan had niemand het opgemerkt of geweten.

Het komende hoog bezoek van onze grote God en Heiland Jezus Christus vraagt om levende verwachting van zijn gemeente. Het kan en mag ons niet ontgaan. Niet

alleen zijn eerste komst, de verschijning van Gods genade, zet een stempel op ons leven. Zijn tweede komst niet minder. Zo maakt Paulus duidelijk aan Titus en de gemeenten van Kreta.

Wij mogen en moeten leven in deze wereld

"in afwachting van het geluk waarop wij hopen: de verschijning van de majesteit van de grote God en van onze redder Jezus Christus." (vs. 13)

We mogen en kunnen leven in afwachting van het geluk, waarop we hopen. De complete verlossing van ons lichaam, van Gods volk en van heel de wereld.

We mogen verwachten de glorieuze verschijning van onze grote God en Redder Christus Jezus. Hij is echt onze grote God en Redder. En niet de keizers van Rome, die zich deze titels aanmaten en lieten welgevallen: 'Augustus, de Verhevene, de Goddelijke Caesar, de redder van de wereld.' Of: 'de Geliefde Leider' uit Noord-Korea. Kom nou toch! Wat een hoogmoed! Wat een waanzin!

Christus Jezus alleen is de echte Redder van de wereld. Zijn komst is aanstaande. Deze Redder is niet te vergelijken met mensen die zich voor redder uitgeven. Want Hij komt niet met een groot leger en met groot machtsvertoon. Zijn heilsweg is wordt niet begeleid door wapengekletter en marsmuziek.

Nee, deze grote God en Heiland Christus Jezus heeft zichzelf *"voor ons gegeven om ons van alle zonde vrij te kopen, ons te reinigen en ons tot zijn volk te maken, dat vol ijver is om het goede te doen."*

Christus geeft zichzelf voor ons. Hij maakt geen slachtoffers onder mensen om de macht te winnen en de baas te worden in de wereld. Hij is zelf het slachtoffer, nee niet in de eerste plaats van menselijke moordzucht. Hij geeft zichzelf als offer voor ons aan het kruis. Om zijn volk te redden van hun zonden.

De verbinding tussen kribbe en kroon van Christus is het kruis. Waar Hij zich in de dood gaf om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid. Psalm 130 zingt er van, adventpsalm tegen alle verwachting in. Ik heb deze psalm de afgelopen weken vaker aangehaald.

"Ik blijf de HEER verwachten en hopen op zijn woord....

Hoopt op de HEER, gij vromen...

Hij hoort naar uw gebeden, blijft Israël nabij.

Van ongerechtigheden maakt Hij zijn volk weer vrij."

Dat neemt onze grote God en Heiland Jezus Christus voor zijn rekening. Hij is de Redder, de Bevrijder van zijn volk en van Gods wereld. Hij reinigt voor Zich een volk, dat vol ijver is om het goede te doen. Hij gaf zijn leven om ons te maken tot een volk, dat gereinigd is van zonde, Hem alleen toebehoort en zich inzet voor het goede. Leven nu is leven met het hoog bezoek van Christus in gedachten en met zijn hoog bezoek te verwachten. Leven aan de voet van het kruis van de Redder.

Zijn eerste komst is geweest. Hoog bezoek van Gods genade in Christus. Ons leven en onze tijd zijn er aan verbonden.

Zijn tweede komst is aanstaande. Ons leven en onze tijd zijn er bij voorbaat aan verbonden.

Het is Kerst geweest. Het is Pasen geweest. De nieuwe eeuw is er al sindsdien. Het wachten is alleen nog op de verschijning van Christus in heerlijkheid.
Verwacht: Hoog bezoek van onze grote God en Redder Christus Jezus. Ons leven wordt er door gestempeld. Ook in 2011 en 2012 na Christus.

Amen